

CAP. V.

Nicolaitæ vnde dicti. Erroris autem capita quatuor explicantur.

Nicolaitæ à Nicolao² nominati sunt, vno, ut perhibetur, ex illis septem, quos Apostoli diaconos ordinauerant. Iste cum de zelo pulcherrimæ coniugis culparetur, velut purgandi sui causa permisisse fertur, ut ea, qui vellet, vteretur. Quod eius factum in sectam² turpissimam² versum est, in qua placet vsus indifferens fœminarum. Hi nec ab iis quæ idolis immolantur, cibos suos separant: & alios ritus gentilium superstitionum non auersantur. Narrant etiam quedam fabulosa de mundo, nescio quæ barbara principum nomina miscentes disputationibus suis, quibus terreant auditores, quæ prudentibus risum potius faciunt, quàm timorem. Intelliguntur autem etiam isti non Deo tribuere³ creaturam, sed quibusdam potestatibus, quas mirabili vel fingunt vanitate, vel credunt.

I Nicolao.) Theoderetus lib. 3. hanc hæresin commemorat post alias multas. Quidam tamen prætermittunt, siue quòd tam fœda & turpia huius dogmata essent, ut quemadmodum loquitur Tertullianus, pudor sit dicere: siue quòd magna ex parte in Gnosticis & Valentinianis (vtrique enim à Nicolaitis profecti sunt, sed imprimis Gnostici, ut ait Epiphanius) explicetur. Irenæus tamè, Tertullianus, Eusebius & Epiphanius retinent. Et dubitari non potest hanc aliquando fuisse, cum illius apertè meminerit sacra Scriptura Apocalyp. 2. ver. 6. & 15. Collocat tamen eam post Cerinthum & Ebionitas Irenæus. Eusebius autem lib. 4. cap. 29. eodem